

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

13. juli 2017*

»Appel – retten til aktindsigt i EU-institutionernes dokumenter – forordning (EF) nr. 1049/2001 – undtagelser fra retten til aktindsigt – artikel 4, stk. 3, første afsnit – beskyttelse af disse institutioners beslutningsproces – miljø – Århuskonventionen – forordning (EF) nr. 1367/2006 – artikel 6, stk. 1 – offentlig interesse i udbredelsen af miljøoplysninger – oplysninger, som de tyske myndigheder har fremsendt til Europa-Kommissionen vedrørende anlæg på tysk område, der er underlagt EU-lovgivningen om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – delvist afslag på aktindsigt«

I sag C-60/15 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 11. februar 2015, af

Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH, Stolberg (Tyskland), ved Rechtsanwälte S. Altenschmidt og P.-A. Schütter,

appellant,

den anden part i appelsagen:

Europa-Kommissionen ved H. Krämer, F. Clotuche-Duvieusart og P. Mihaylova, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt i første instans,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J.L. da Cruz Vilaça, Domstolens vicepræsident, A. Tizzano (refererende dommer), og dommerne A. Borg Barthet, E. Levits og F. Biltgen,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitssekretær: fuldmægtig M. Aleksejev,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 6. juli 2016,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 19. oktober 2016,

afsagt følgende

* Processprog: tysk.

Dom

- 1 Med denne appel har Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (herefter »Saint-Gobain«) nedlagt påstand om ophævelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 11. december 2014, Saint-Gobain Glass Deutschland mod Kommissionen (T-476/12, ikke trykt i Sml., herefter »den appellerede dom«, EU:T:2014:1059), hvorved Kommissionen blev frifundet for Saint-Gobains søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 17. januar 2013 om afslag på fuld aktindsigt i den liste, som Forbundsrepublikken Tyskland har fremsendt til Kommissionen inden for rammerne af proceduren i artikel 15, stk. 1, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87 (EUT 2011, L 130, s. 1), for så vidt som dette dokument indeholder oplysninger om visse af Saint-Gobains anlæg på tysk område, hvilke oplysninger vedrører foreløbige tildelinger samt aktiviteter og kapacitetsniveauer med hensyn til emissioner af kuldioxid (CO₂) i årene 2005-2010, anlæggenes effektivitet og de årlige emissionskvoter tildelt foreløbigt for perioden fra 2013 til 2020 (herefter »den omtvistede afgørelse«).

Retsforskrifter

Folkeretten

- 2 Artikel 4 i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, der blev undertegnet i Århus den 25. juni 1998 og godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17. februar 2005 (EUT 2005, L 124, s. 1, herefter »Århuskonventionen«), har følgende ordlyd:

»1. Hver part sikrer, med forbehold af efterfølgende stykker i denne artikel, at offentlige myndigheder, når de anmodes om miljøoplysninger, gør offentligheden bekendt med sådanne oplysninger inden for rammerne af national lovgivning [...]

- a) uden at den, der anmoder om oplysningerne, skal begrunde sin anmodning

[...]

4 En anmodning om adgang til miljøoplysninger kan afslås, hvis offentliggørelse vil kunne have en ugunstig indvirkning på:

- a) den fortrolige karakter af myndigheders forhandlinger, hvor en sådan fortrolighed har hjemmel i national ret

[...]

De ovenfor nævnte grunde til afslag på anmodning om oplysninger skal fortolkes restriktivt under hensyntagen til den offentlige interesse i at oplysningerne offentliggøres, og under hensyntagen til om oplysningerne vedrører emissioner til miljøet.

[...]«

EU-retten

3 Følgende fremgår af 1., 2., 4., 6. og 11. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43):

»(1) I traktaten om Den Europæiske Union fastslås princippet om åbenhed i artikel 1, stk. 2, hvori det hedder, at traktaten udgør en ny fase i processen hen imod en stadig snævrere union mellem de europæiske folk, hvor beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt.

(2) Åbenheden giver borgerne bedre mulighed for at deltage i beslutningsprocessen og sikrer forvaltningen en større legitimitet, effektivitet og gør den mere ansvarlig over for borgerne i et demokratisk system. Åbenhed bidrager til at styrke principperne om demokrati og respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder som fastsat i artikel 6 i EU-traktaten og i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

[...]

(4) Formålet med nærværende forordning er at give retten til aktindsigt størst mulig virkning og at fastsætte de generelle principper herfor og begrænsninger heri i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 255, stk. 2.

[...]

(6) Adgangen til dokumenter bør udvides i de tilfælde, hvor institutionerne optræder som lovgivende myndighed, herunder i henhold til delegeret kompetence, uden at hensynet til institutionernes effektive beslutningsproces dog må tilsidesættes. Der bør i videst muligt omfang gives direkte adgang til sådanne dokumenter.

[...]

(11) Som udgangspunkt bør alle institutionernes dokumenter være offentligt tilgængelige. Visse offentlige og private interesser bør dog beskyttes gennem undtagelser. Institutionerne bør have mulighed for at beskytte deres interne konsultationer og drøftelser, når det er nødvendigt for at sætte dem i stand til at udføre deres opgaver. Ved vurderingen af undtagelserne bør institutionerne tage hensyn til de principper, der er fastlagt i Fællesskabets lovgivning om beskyttelse af personoplysninger inden for alle Unionens aktivitetsområder.«

4 Forordningens artikel 1 med overskriften »Formål« fastsætter:

»Formålet med denne forordning er:

a) at fastlægge de principper, betingelser og begrænsninger af hensyn til offentlige og private interesser, der skal gælde for retten til aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (herefter »institutionerne«) som fastlagt ved EF-traktatens artikel 255 med henblik på at sikre den videst mulige aktindsigt i dokumenter

b) [at] fastsætte bestemmelser med henblik på at lette udøvelsen af denne ret mest muligt og

c) [at] fremme god forvaltningsskik med hensyn til aktindsigt.«

- 5 Nævnte forordnings artikel 2 med overskriften »Personer, der har ret til aktindsigt, og anvendelsesområde« bestemmer i stk. 3:

»Denne forordning finder anvendelse på alle dokumenter, som en institution er i besiddelse af, dvs. dokumenter, som den har udarbejdet eller modtaget, inden for alle Den Europæiske Unions aktivitetsområder.«

- 6 Forordningens artikel 4 med overskriften »Undtagelser« bestemmer:

»[...]

2. Institutionerne afslår at give aktindsigt i et dokument, hvis udbredelse ville være til skade for beskyttelsen af:

- en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder intellektuelle ejendomsrettigheder
- [...]
- formålet med inspektioner, undersøgelser og revision

medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af dokumentet.

3. Der gives afslag på aktindsigt i dokumenter, der er udarbejdet af en institution til internt brug eller modtaget af en institution, og som vedrører en sag, hvori der endnu ikke er truffet afgørelse af institutionen, hvis dokumentets udbredelse ville være til alvorlig skade for institutionens beslutningsproces, medmindre der er en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelse af dokumentet.

[...]

5 En medlemsstat kan anmode institutionen om ikke at give aktindsigt i et dokument, som hidrører fra denne medlemsstat, uden dens forudgående samtykke.

[...]«

- 7 Artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT 2003, L 41, s. 26) bestemmer:

»Medlemsstaterne kan fastsætte, at en anmodning om adgang til miljøoplysninger kan afslås, hvis offentliggørelse kunne have en ugunstig indvirkning på:

- a) offentlige myndigheders tavshedspligt for så vidt angår sagsbehandling, når lovgivningen stiller krav om en sådan fortrolig behandling

[...]«

- 8 I anden betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13) angives følgende:

»Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram [...] understreger, at det er vigtigt at give offentligheden tilstrækkelige miljøoplysninger og reelle muligheder for at deltage i beslutningsprocessen på miljøområdet for derved at fremme ansvarlighed og gennemsigtighed i beslutningsprocessen og bidrage til offentlighedens bevidsthed om og støtte til de afgørelser, der træffes. Programmet tilskynder – ligesom de tidligere programmer [...] – endvidere til en mere effektiv gennemførelse og anvendelse af Fællesskabets lovgivning om miljøbeskyttelse, herunder håndhævelse af fællesskabsreglerne og indgreb mod overtrædelser af Fællesskabets miljølovgivning.«

- 9 Denne forordnings artikel 1 bestemmer:

»1. Denne forordning har til formål at bidrage til opfyldelsen af forpligtelserne i henhold [Århuskonventionen], idet den fastsætter regler for, hvordan Århuskonventionens bestemmelser skal anvendes på fællesskabsinstitutioner og -organer, navnlig ved:

- a) at sikre retten til offentlig adgang til miljøoplysninger, som fællesskabsinstitutioner eller -organer modtager eller tilvejebringer, og som er i sådanne institutioner eller organers besiddelse, og at opstille de grundlæggende vilkår og betingelser samt konkrete ordninger for udøvelsen af denne ret
- b) at sikre, at miljøoplysninger gradvis stilles til rådighed for og formidles til offentligheden med henblik på at sikre, at miljøoplysninger i videst muligt omfang systematisk stilles til rådighed for og formidles til offentligheden. Med henblik herpå skal navnlig anvendelsen af computertelekommunikation og/eller elektronisk teknologi, når en sådan er til rådighed, fremmes
- c) at give mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med planer og programmer på miljøområdet
- d) at give adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på fællesskabsplan på de betingelser, der fastsættes i denne forordning.

2 Ved anvendelsen af denne forordning bestræber fællesskabsinstitutioner og -organer sig på at yde offentligheden assistance til og vejledning i at søge adgang til oplysninger, at deltage i beslutningsprocesser og adgang til domstolsprøvelse på miljøområdet.«

- 10 Den nævnte forordnings artikel 2, stk. 1, bestemmer:

»I denne forordning forstås ved:

[...]

- d) »miljøoplysninger«: alle oplysninger i skriftlig form, i billed- eller lydform eller i elektronisk eller en hvilken som helst anden fysisk form om:

[...]

- iii) foranstaltninger (herunder administrative foranstaltninger) såsom politikker, lovgivning, planer, programmer, miljøaftaler og aktiviteter, der påvirker eller kan påvirke de enkelte i nr. i) og ii) nævnte elementer og faktorer, samt foranstaltninger og aktiviteter, der har til formål at beskytte disse elementer

[...]«

11 Samme forordnings artikel 3, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på enhver anmodning fremsat af en informationssøgende om adgang til miljøoplysninger, der er i fællesskabsinstitutioners eller -organers besiddelse, uden forskelsbehandling på grundlag af statsborgerskab, nationalitet eller bopæl og, for juridiske personers vedkommende, uden forskelsbehandling på grundlag af det sted, hvor de har deres vedtægtsmæssige hjemsted eller det reelle center for deres virksomhed.«

12 Artikel 6 i forordning nr. 1367/2006 med overskriften »Anvendelse af undtagelser for så vidt angår anmodninger om adgang til miljøoplysninger« bestemmer følgende i stk. 1:

»For så vidt angår artikel 4, stk. 2, første og tredje led, i forordning (EF) nr. 1049/2001 anses der med undtagelse af undersøgelser, navnlig dem, der vedrører mulige overtrædelser af fællesskabslovgivningen, at foreligge en tungtvejende offentlig interesse i oplysningernes offentliggørelse, når de oplysninger, der anmodes om, vedrører emissioner til miljøet. For så vidt angår de andre undtagelser, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001, fortolkes grundene til afslag restriktivt under hensyntagen til den offentlige interesse i, at oplysningerne offentliggøres, og om oplysningerne, der anmodes om, vedrører emissioner til miljøet.«

13 Ordlyden af artikel 15, stk. 1, i afgørelse 2011/278 er som følger:

»I overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF fremsender medlemsstaterne inden den 30. september 2011 en liste til Kommissionen over de anlæg på deres territorium, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, herunder anlæg udpeget i henhold til artikel 5, og anvender hertil den elektroniske model, som stilles til rådighed af Kommissionen.«

Tvistens baggrund

14 Saint-Gobain er et selskab, som virker på verdensmarkedet for glas, og som driver anlæg, der er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT 2003, L 275, s. 32).

15 Med henvisning til afgørelse 2011/278 anmodede Saint-Gobain de kompetente tyske myndigheder om gratis tildeling af emissionskvoter for den tredje periode, som er fastlagt inden for rammerne af emissionshandelsordningen i henhold til dette direktiv, nærmere bestemt for perioden fra 2013 til 2020.

16 Denne afgørelse fastlægger i det væsentlige, at medlemsstaterne beregner det foreløbige antal emissionskvoter, som tildeles gratis til ethvert etableret anlæg, på baggrund af de benchmark-kriterier, som Europa-Kommissionen har opstillet. Afgørelsens artikel 15, stk. 1, bestemmer navnlig, at resultaterne af disse beregninger optages på den liste over de anlæg på hver medlemsstats territorium, der er omfattet af direktiv 2003/87, og at hver medlemsstat stiller denne liste til rådighed for Kommissionen.

17 Ved skrivelse af 3. juli 2012 anmodede Saint-Gobain med henvisning til forordning nr. 1049/2001 og nr. 1367/2006 Kommissionen om aktindsigt i en excel-tabel, som Forbundsrepublikken Tyskland havde fremsendt til Kommissionen inden for rammerne af den procedure, der er forskrevet i artikel 15, stk. 1. Tabellen indeholder oplysninger om visse af Saint-Gobains anlæg, der ligger på tysk område. Saint-Gobain begærede navnlig aktindsigt i bl.a. de oplysninger om »den oprindeligt installerede kapacitet«, der var fremsendt for hver delinstallation, og om det foreløbige antal emissionskvoter, der var tildelt gratis til enhver af disse delinstallationer for perioden fra 2013 til 2020.

- 18 Kommissionens Generaldirektorat for Klima gav ved skrivelse af 23. juli 2012 afslag på Saint-Gobains begæring med henvisning til artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001.
- 19 Efterfølgende offentliggjorde de tyske myndigheder listen over de berørte anlæg og de årlige emissionskvoter, som var tildelt foreløbigt for hver installation.
- 20 Den 7. august 2012 genfremsatte Saint-Gobain i henhold til forordning nr. 1049/2001 begæringen om aktindsigt i dokumenterne.
- 21 Ved skrivelse af 4. september 2012 forlængede Kommissionen svarfristen med 15 arbejdsdage, indtil den 25. september 2012.
- 22 Ved skrivelse af 25. september 2012 oplyste Kommissionen imidlertid Saint-Gobain om, at den ikke var i stand til at meddele selskabet en endelig afgørelse inden for den fastsatte frist, eftersom de tyske myndigheder, der var konsulteret i egenskab af ophavsmænd til de begærede oplysninger, endnu ikke havde fremsendt et svar.
- 23 Den 28. september 2012 opfordrede Saint-Gobain Kommissionen til at besvare dets genfremsatte begæring inden den 15. oktober 2012.
- 24 Den 17. januar 2013 gav Kommissionen med den omtvistede afgørelse delvis aktindsigt i de begærede oplysninger, dvs. dem, der var offentliggjort af de tyske myndigheder og andre ikke-væsentlige oplysninger i excel-tabellen, og afslag på aktindsigt i den resterende del af disse oplysninger.
- 25 Kommissionen støttede sit afslag på artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001, idet den fandt, at en fuldstændig udbredelse af de begærede oplysninger ville være til alvorlig skade for dens beslutningsproces, som stadig verserede og vedrørte adskillige anlæg i flere medlemsstater. Ifølge Kommissionen ville en fuldstændig meddelelse af disse oplysninger give offentligheden, og især de berørte virksomheder, mulighed for at rejse spørgsmål eller fremsætte kritik i forhold til de oplysninger, som medlemsstaterne havde fremlagt, hvilket risikerede at påvirke beslutningsprocessen. Denne påvirkning risikerede for sit vedkommende at forsinke denne beslutningsproces betydeligt og at skade dialogen mellem Kommissionen og medlemsstaterne.
- 26 Eftersom Forbundsrepublikken Tyskland havde fremlagt de begærede oplysninger, konsulterede Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 5, i forordning nr. 1049/2001 denne medlemsstat, som gjorde indsigelse mod udbredelsen heraf. Ligesom Kommissionen begrundede denne medlemsstat sin indsigelse under henvisning til den undtagelse, der er fastsat i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i denne forordning. Den gjorde navnlig gældende, at Kommissionen endnu ikke havde vedtaget en afgørelse om de pågældende oplysninger, og at en afgørelse var stærkt ønsket inden for fristen. Kommissionen anså disse grunde for at være relevante prima facie.
- 27 I den omtvistede afgørelse konstaterede Kommissionen for det første, at der ikke bestod en mere tungtvejende offentlig interesse som omhandlet i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001, som begrundede udbredelse af de begærede oplysninger, idet den præciserede, at de interesser, som Saint-Gobain havde henvist til i sin begæring, var af rent privat karakter. Nævnte institution var dernæst af den opfattelse, at den mest tungtvejende interesse i det foreliggende tilfælde var at sikre, at afgørelser blev truffet uden udefrakommende påvirkninger, og at et klima præget af tillid mellem Kommissionen og de tyske myndigheder blev bevaret. Kommissionen bemærkede desuden, at disse myndigheder allerede havde offentliggjort en betydelig del af de begærede oplysninger, og anførte, at offentligheden således allerede havde haft adgang til de væsentligste oplysninger om projektet med harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter.

- 28 Afslutningsvis præciserede Kommissionen i den nævnte afgørelse, at selv om det forudsættes, at de af Saint-Gobain begærede oplysninger udgjorde miljøoplysninger, indeholdt artikel 6 i forordning nr. 1367/2006 – i modsætning til artikel 4, stk. 2, første og tredje led, i forordning nr. 1049/2001 – ingen regel, der gav mulighed for at udelukke anvendelsen af den i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001 fastsatte undtagelse.

Sagen for Retten og den appellerede dom

- 29 Den 31. oktober 2012 anlagde Saint-Gobain sag med påstand om annullation af Kommissionens stiltiende afgørelser af 4. og 25. september 2012. Efter vedtagelsen af den omtvistede afgørelse anmodede Saint-Gobain den 17. januar 2013 om tilladelse til at tilpasse sine påstande. Retten imødekom denne begæring og fandt, at søgsmålet herefter alene vedrørte annullation af sidstnævnte afgørelse.
- 30 Retten forkastede i den appellerede dom Saint-Gobains to anbringender og frifandt Kommissionen.

Parternes påstande

- 31 Saint-Gobain har nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves, og den omtvistede afgørelse annulleres.
 - Subsidiært ophæves den appellerede dom, og sagen hjemvises til Retten.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 32 Kommissionen har nedlagt påstand om, at appellen forkastes, og om, at Saint-Gobain tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Om appellen

- 33 Saint-Gobain har til støtte for søgsmålet i det væsentlige fremført to anbringender. Det første anbringende, som består af to led, vedrører en urigtig fortolkning af artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 1367/2006, for så vidt som Retten for det første anlagde en udvidet fortolkning af disse bestemmelser og for det andet ikke anerkendte, at der i det foreliggende tilfælde foreligger en tungtvejende offentlig interesse, der begrundes udbredelsen af de begærede miljøoplysninger. Det andet anbringende vedrører en fejlagtig anvendelse af artikel 4, stk. 5, i forordning nr. 1049/2001.

Parternes argumenter

- 34 Med det første anbringendes første led har Saint-Gobain gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den tilsatte de krav, som følger af forordning nr. 1367/2006, navnlig dets artikel 6, stk. 1, andet punktum, hvad angår behovet for at fortolke undtagelserne i artikel 4 i forordning nr. 1049/2001 »restriktivt« – herunder navnlig undtagelserne i artiklens stk. 3, første afsnit, der har til formål at beskytte institutionens beslutningsproces – med henblik på at give afslag på aktindsigt i miljøoplysningerne.
- 35 Efter at have henvist til, at Retten fastslog, at de oplysninger, som der var begæret aktindsigt i, i det foreliggende tilfælde er »miljøoplysninger« som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra d), i forordning nr. 1367/2006, har Saint-Gobain gjort gældende, at i tilfælde af sådanne oplysninger er institutionerne

forpligtet til at overholde denne forordnings bestemmelser, som har til formål at sikre, at Århuskonventionen, som udgør en integrerende del af Unionens retsorden, og som Retten burde have taget hensyn til, finder anvendelse på disse institutioner.

- 36 Denne konvention indeholder imidlertid ingen generel bestemmelse, som kan sidestilles med bestemmelsen i artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001, hvorefter der gives afslag på aktindsigt i miljøoplysninger, når deres udbredelse vil være til alvorlig skade for de pågældende institutioners beslutningsproces. Ifølge denne konventions artikel 4, stk. 4, litra a), kan en begæring om aktindsigt i miljøoplysninger i en situation som den foreliggende tværtimod kun afslås, hvis offentliggørelsen vil kunne have en ugunstig indvirkning på den fortrolige karakter af »myndigheders forhandlinger«, hvor en sådan fortrolighed har hjemmel i national ret.
- 37 En lignende begrundelse for afslag findes desuden i artikel 4, stk. 2, litra a), i direktiv 2003/4, der har til formål at bringe Århuskonventionen i anvendelse i medlemsstaternes nationale retsorden.
- 38 Det pågældende afslag skal dermed såvel i henhold til forordning nr. 1049/2001 som dette direktiv, således som det ligeledes fremgår af tysk retspraksis, anses for alene at vedrøre interne forhandlinger forud for vedtagelsen af afgørelser og ikke omstændigheder, der foreligger forud for disse forhandlinger, såsom de oplysninger, som ligger til grund for forhandlingerne.
- 39 Retten foretog imidlertid en udvidet fortolkning af undtagelsen i denne forordnings artikel 4, stk. 3. Den fastslog nemlig, at afslaget på de begærede oplysninger i det foreliggende tilfælde er begrundet med henblik på at undgå påvirkninger udefra, som ville kunne forstyrre den normale afvikling af den igangværende beslutningsproces, navnlig ved væsentligt at forsinke undersøgelsen af de oplysninger, som er fremsendt til Kommissionen inden for rammerne af den berørte procedure, og ved at give anledning til gnidninger mellem de medlemsstater, som har fremsendt disse oplysninger, hvilket ville kunne skade dialogen mellem Kommissionen og disse medlemsstater.
- 40 Saint-Gobain har endvidere gjort gældende, at den omstændighed alene, at udbredelsen af miljøoplysninger som de i den foreliggende sag omhandlede giver anledning til kritik, ikke kan begrunde, at oplysningerne skal anses for fortrolige, eftersom kritik fra offentlighedens side som følge af de administrative procedurers gennemsigtighed er en tilstræbt følge af den pågældende lovgivning. Kritikken forfølger nemlig præcist de mål, der efterstræbes med den omhandlede lovgivning, heriblandt formålet om at træffe de bedste beslutninger på miljøområdet på baggrund af oplysninger, som offentligheden har indsigt i. Saint-Gobain har endvidere præciseret, at hverken forordning nr. 1367/2006 eller direktiv 2003/4 foreskriver nogen grunde til afslag på aktindsigt, som vedrører beskyttelsen af forholdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne.
- 41 Saint-Gobain har endelig gjort gældende, at Retten i den appellerede doms præmis 80-82 og 87 flere gange med urette støttede sig på en praksis fra Domstolen vedrørende forordning nr. 1049/2001, som ikke vedrører aktindsigt i miljøoplysninger inden for rammerne af en igangværende administrativ procedure ved Kommissionen.
- 42 Kommissionen har heroverfor gjort gældende, at det første appelanbringende ikke kan antages til realitetsbehandling. Hvis dette anbringende skal fortolkes således, at der stilles spørgsmålstegn ved lovligheden af forordning nr. 1367/2006 i forhold til Århuskonventionens bestemmelser, ændrer det for det første genstanden for tvisten ved Retten. Hvis dette første anbringende vil kunne anses for at tilsigte at foreholde Retten at have tilsidesat kravet om at fortolke undtagelsen i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001 i lyset af begrebet »myndigheders forhandlinger«, som fremgår af Århuskonventionens artikel 4, stk. 4, litra a), hviler det endvidere på en argumentation, der hverken er blevet påberåbt eller diskuteret for Retten. Endelig identificerer dette anbringende ikke præcist kritikpunkterne i den appellerede dom.

- 43 Under alle omstændigheder er det første appelanbringende ifølge Kommissionen ugrundet. For det første henvises der hverken i ordlyden af Århuskonventionens artikel 4, stk. 4, litra a), eller artikel 4, stk. 2, litra a), i direktiv 2003/4 til »interne forhandlinger«, men alene til offentlige myndigheders »forhandlinger«. Henset til den omstændighed, at medlemsstaterne i lighed med Unionen er parter i Århuskonventionen, må det antages, at EU-lovgiver med direktiv 2003/4 havde til hensigt at pålægge medlemsstaterne materielle forpligtelser, der adskiller sig fra dem, der med forordning nr. 1049/2001 og nr. 1367/2006 er pålagt EU.
- 44 En fortolkning af begrebet »forhandlinger«, hvorefter det alene omfatter en offentlig myndigheds interne processer, er for det andet blot en af flere mulige fortolkninger af dette begreb, som er beskrevet i »vejledningen til anvendelse af Århuskonventionen«, som Domstolen kan tage i betragtning ved fortolkningen af artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001.
- 45 For det tredje er det kriterium, der er lagt til grund i såvel Århuskonventionens artikel 4, stk. 4, litra a), som i denne forordnings artikel 4, stk. 3, første afsnit, ikke dokumentets indhold, men den »ugunstige indvirkning«, som en offentliggørelse af indholdet vil kunne have. Selv om et dokument ikke relaterer sig til en offentlig myndigheds forhandlingsproces, men alene de oplysninger, som udgjorde grundlaget for vedtagelsen af dens afgørelse, kan aktindsigt i dette dokument afslås i henhold til sidstnævnte bestemmelse.

Domstolens bemærkninger

Om formaliteten

- 46 Kommissionen har indledningsvis bestridt, at det første anbringende kan antages til realitetsbehandling, såfremt det skal forstås således, at det har til formål at anfægte gyldigheden af forordning nr. 1367/2006 i forhold til Århuskonventionens bestemmelser.
- 47 Eftersom Saint-Gobain i sin replik har bekræftet, at det med det pågældende anbringende på ingen måde ønsker at anfægte gyldigheden af denne forordning, og henset til, at Kommissionen har forholdt sig hertil i sin duplik, er det ufornuddent at tage stilling til dette argument.
- 48 Kommissionen har dernæst nærmere bestemt gjort gældende, at det første anbringende ikke kan antages til realitetsbehandling, da det hviler på en argumentation, som hverken er blevet påberåbt eller debatteret for Retten.
- 49 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at i henhold til artikel 170, stk. 1, i Domstolens procesreglement må der ikke i appelskriftet foretages nogen ændring af sagens genstand, som den forelå for Retten.
- 50 Ifølge fast retspraksis er Domstolens kompetence under en appel begrænset til at tage stilling til den retlige afgørelse, der er blevet truffet vedrørende de anbringender, der er blevet behandlet i første instans. En part kan følgelig ikke få adgang til for første gang for Domstolen at fremsætte et anbringende, der ikke var blevet fremsat for Retten, idet dette ville være ensbetydende med at give parten adgang til at forelægge Domstolen en mere omfattende tvist end den, der blev forelagt Retten (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7.7.2016, *Facpricela mod Kommissionen*, C-510/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:547, præmis 20 og den deri nævnte retspraksis).
- 51 Et argument, som ikke er blevet fremført i første instans, udgør imidlertid ikke et nyt anbringende, der skal afvises under appellen, hvis det blot udgør en uddybning af den argumentation, der blev fremført som led i et anbringende fremført i stævningen for Retten (dom af 10.4.2014, *Areva m.fl. mod Kommissionen*, C-247/11 P og C-253/11 P, EU:C:2014:257, præmis 114 og den deri nævnte retspraksis).

- 52 I det foreliggende tilfælde bemærkes, således som generaladvokaten har anført i punkt 31 i forslaget til afgørelse, at Saint-Gobain for Retten har gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006, og videre, at grundene til afslag på aktindsigt skal fortolkes restriktivt. Saint-Gobain har i denne forbindelse udtrykkeligt henvist til formålet med sidstnævnte forordning, som er at sikre gennemførelsen af Århuskonventionen.
- 53 Med det første anbringendes første led har Saint-Gobain kritiseret Retten for at have begået en retlig fejl ved at fastslå, at artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001 både finder anvendelse på dokumenter, der er udarbejdet som led i en beslutningsproces, og dokumenter, som er direkte forbundet med de spørgsmål, der behandles under den pågældende beslutningsproces. Saint-Gobain har gjort gældende, at denne fortolkning er i strid med artikel 6, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 1367/2006, sammenholdt med Århuskonventionen, som sidstnævnte forordning gennemfører, nærmere bestemt konventionens artikel 4, stk. 4, litra a).
- 54 Det er korrekt, at Saint-Gobain ikke udtrykkeligt har nævnt Århuskonventionens artikel 4, stk. 4, litra a), i stævningen i første instans. Selskabet har imidlertid gjort gældende, at Kommissionens fortolkning af artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001 er i strid med artikel 6, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006.
- 55 Henset til, at første led af det første appelanbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001, udgør Saint-Gobains argumentation således blot en uddybning af et argument, der er blevet fremført som led i et anbringende i stævningen for første instans, og skal derfor ikke afvises fra realitetsbehandling.
- 56 Endelig har Kommissionen gjort gældende, at det ikke angives præcist i appelskriftet, hvilke af dommens præmisser der anfægtes.
- 57 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at ifølge procesreglementets artikel 169, stk. 2, i skal de retlige anbringender og argumenter, der gøres gældende, angive præcist, hvilke præmisser i Rettens afgørelse der anfægtes. Et appelskrift, der ikke angiver, hvilke præmisser der anfægtes i den appellerede dom og den retlige fejl, som Retten skulle have begået, kan ikke antages til realitetsbehandling (jf. i denne retning dom af 22.9.2016, NIOC m.fl. mod Rådet, C-595/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:721, præmis 95 og 96).
- 58 Med første led i det første anbringende har Saint-Gobain i det foreliggende tilfælde imidlertid udtrykkeligt henvist til den appellerede doms præmis 80-82 og 87. Eftersom selskabet har foreholdt Retten, at den ikke tog hensyn til Århuskonventionen i sin fortolkning af artikel 6 i forordning nr. 1367/2006, var det åbenlyst umuligt for selskabet at angive de præcise præmisser i denne dom. Heraf følger, at appelskriftet opfylder kravene i procesreglementets artikel 169, stk. 2.
- 59 Henset til ovenstående bemærkninger skal Kommissionens formalitetsindsigelse forkastes.

Om realiteten

- 60 Indledningsvis bemærkes, at forordning nr. 1049/2001 ifølge første betragtning hertil, skal ses som led i det ønske, som kommer til udtryk i artikel 1, stk. 2, TEU der blev indføjet ved Amsterdamtraktaten, om at iværksætte en ny fase i processen hen imod en stadig snævrere union mellem de europæiske folk, hvor beslutningerne træffes så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt. Som angivet i forordningens anden betragtning beror offentlighedens ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter på institutionernes demokratiske karakter (dom af 1.7.2008, Sverige og Turco mod Rådet, C-39/05 P og C-52/05 P, EU:C:2008:374, præmis 34).

- 61 I denne henseende er formålet med den nævnte forordning, som det er anført i fjerde betragtning til og artikel 1 i forordningen, at give offentligheden den videst mulige ret til aktindsigt i institutionernes dokumenter (dom af 14.11.2013, LPN og Finland mod Kommissionen, C-514/11 P og C-605/11 P, EU:C:2013:738, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).
- 62 Denne ret er ganske vist ikke desto mindre underlagt visse begrænsninger af hensyn til offentlige og private interesser. Navnlig og nærmere bestemt fastsætter artikel 4 i forordning nr. 1049/2001 i overensstemmelse med 11. betragtning hertil en ordning med undtagelser, der tillader institutionerne at give afslag på aktindsigt i et dokument i tilfælde, hvor dettes udbredelse ville kunne skade en af de af denne artikel beskyttede interesser (dom af 21.9.2010, Sverige m.fl. mod API og Kommissionen, C-514/07 P, C-528/07 P og C-532/07 P, EU:C:2010:541, præmis 70 og 71 og den deri nævnte retspraksis).
- 63 Da sådanne undtagelser ikke desto mindre fraviger princippet om, at der skal gives størst mulig adgang til dokumenterne, skal de fortolkes og anvendes strengt (dom af 18.12.2007, Sverige mod Kommissionen, C-64/05 P, EU:C:2007:802, præmis 66, og af 21.7.2011, Sverige mod MyTravel og Kommissionen, C-506/08 P, EU:C:2011:496, præmis 75).
- 64 Hvad angår miljøoplysninger, der er i EU-institutioners eller -organers besiddelse, har forordning nr. 1367/2006 til formål, således som det fremgår af dets artikel 1, at sikre den videst mulige grad af systematisk tilrådighedsstillelse af disse oplysninger for offentligheden (jf. i denne retning dom af 23.11.2016, Kommissionen mod Stichting Greenpeace Nederland og PAN Europe, C-673/13 P, EU:C:2016:889, præmis 52).
- 65 Selv om forordning nr. 1049/2001, og navnlig forordningens artikel 4, ifølge artikel 3 i forordning nr. 1367/2006 i princippet finder anvendelse på alle begæringer om aktindsigt i miljøoplysninger, der er i EU-institutioners eller -organers besiddelse, tilføjer artikel 6 i forordning nr. 1367/2006 mere specifikke regler om sådanne begæringer om aktindsigt, der dels letter, dels indskrænker adgangen til aktindsigt (dom af 14.11.2013, LPN og Finland mod Kommissionen, C-514/11 P og C-605/11 P, EU:C:2013:738, præmis 53).
- 66 Det fremgår nærmere bestemt af artikel 6, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 1367/2006, at hvad angår undtagelsen i artikel 4, stk. 3, første punktum, i forordning nr. 1049/2001 fortolkes grundene til afslag restriktivt under hensyntagen til den offentlige interesse i, at oplysningerne offentliggøres, og til, om de oplysninger, der anmodes om, vedrører emissioner til miljøet (jf. i denne retning dom af 14.11.2013, LPN og Finland mod Kommissionen, C-514/11 P og C-605/11 P, EU:C:2013:738, præmis 83).
- 67 Det er i lyset af disse bestemmelser og principper, at første led af det første appelanbringende skal undersøges.
- 68 I den appellerede doms præmis 79-82 fandt Retten for det første, at den omhandlede beslutningsproces var en administrativ procedure vedrørende en harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter, og at denne administrative procedure endnu ikke var afsluttet på tidspunktet for vedtagelsen af den omtvistede afgørelse.
- 69 Den bemærkede for det andet, at den pågældende administrative procedure »fortjente en styrket beskyttelse«. Der var nemlig en øget risiko for, at aktindsigt i den pågældende sags interne dokumenter ville have negative virkninger. Disse oplysninger kunne af interesserede parter anvendes til en målrettet påvirkning, hvilket navnlig kan skade kvaliteten af den endelige afgørelse.
- 70 Den bemærkede for det tredje, at administrative procedurer er underlagt strenge frister, hvis overholdelse ville blive bragt i fare, hvis Kommissionen under sagen skulle beskæftige sig med reaktioner på sin interne kommunikation.

- 71 Retten bemærkede for det fjerde, at Kommissionens administrative virksomhed ikke kræver en lige så vid adgang til aktindsigt som den, der gælder for en EU-institutions lovgivningsvirksomhed, der i henhold til sjette betragtning til forordning nr. 1049/2001 skal være videst mulig.
- 72 Endelig forkastede Retten i den appellerede doms præmis 86-90 Saint-Gobains argument om, at de begærede oplysninger ikke vedrørte Kommissionens undersøgelse af de oplysninger, som medlemsstaterne har fremsendt i henhold til artikel 15, stk. 1, i afgørelse 2011/278, men om den tabel, som de tyske myndigheder havde fremsendt til Kommissionen, og som dermed skal anses for at vedrøre selve beslutningsprocessen.
- 73 Med henblik på at nå frem til denne konklusion bemærkede Retten, at med anvendelsen af udtrykket »som vedrører en sag« har lovgiver ikke tilsigtet at begrænse omfanget af de oplysninger, som er omfattet af undtagelsen i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001, alene til dokumenter, der er udarbejdet som led i den pågældende beslutningsproces, og at anvendelsen af dette udtryk ligeledes gør det muligt at anvende denne bestemmelse på dokumenter, som er direkte forbundet med de spørgsmål, der behandles under denne beslutningsproces.
- 74 Eftersom de oplysninger som Saint-Gobain havde anmodet om aktindsigt i, var direkte forbundet med det spørgsmål, der blev undersøgt som led i den beslutningsproces, der verserede på tidspunktet for vedtagelsen af den omtvistede afgørelse, vedrørte disse oplysninger ifølge Retten en sag, hvori der endnu ikke [var] truffet afgørelse af institutionen«.
- 75 Det skal følgelig fastslås, at Retten ved fortolkningen af artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001 forvekslede begreberne beslutningsproces og administrative procedure, hvilket førte til, at anvendelsesområdet for den undtagelse til retten til aktindsigt, som er fastsat i denne bestemmelse, blev udvidet så vidt, at en EU-institution ville kunne give afslag på aktindsigt i alle dokumenter, herunder dokumenter, der indeholder miljøoplysninger, som denne institution er i besiddelse af, for så vidt som dette dokument er direkte forbundet med de spørgsmål, der behandles inden for rammerne af en administrativ procedure, der verserer for denne institution.
- 76 Begrebet »beslutningsproces« i denne bestemmelse skal imidlertid anses for at vedrøre selve beslutningsprocessen og ikke hele den administrative procedure, der fører til denne afgørelse.
- 77 En sådan fortolkning fremgår først og fremmest af selve ordlyden af denne bestemmelse, som henviser til dokumenter, som vedrører »en sag, hvori [EU-institutionen] endnu ikke [har] truffet afgørelse«.
- 78 Denne fortolkning opfylder for det andet kravet om, at artikel 4, stk. 3, andet punktum, i forordning nr. 1049/2001 skal fortolkes strengt, hvilket er et krav, der i endnu højere grad gælder, når de dokumenter, som der er begæret aktindsigt i, indeholder miljøoplysninger.
- 79 Hvad endelig angår sådanne dokumenter gør denne fortolkning sig ligeledes gældende i forhold til formålet med forordning nr. 1367/2006, der i henhold til dens overskrift er at sikre, at Århuskonventionens bestemmelser finder anvendelse på EU-institutioner og -organer.
- 80 Denne forordnings artikel 6 begrænser sig ganske vist til at bestemme, at undtagelsen i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001 skal fortolkes restriktivt uden at definere begrebet »beslutningsproces« som omhandlet i denne bestemmelse.
- 81 Som generaladvokaten har anført i punkt 76 i forslaget til afgørelse, kan en begæring om adgang til miljøoplysninger i henhold til Århuskonventionens artikel 4, stk. 4, litra a), imidlertid afslås, hvis offentliggørelsen vil kunne have en ugunstig indvirkning på den fortrolige karakter af myndigheders forhandlinger, hvor en sådan fortrolighed har hjemmel i national ret, og ikke på hele den administrative procedure, i forbindelse med hvilken disse myndigheder træffer afgørelse.

- 82 I denne forbindelse skal det først og fremmest fastslås, at den af Retten i den appellerede doms præmis 79 påpegede omstændighed, at den pågældende administrative procedure endnu ikke var blevet afsluttet på tidspunktet for vedtagelsen af den omtvistede afgørelse, ikke i sig selv godtgør, at det ville have været til alvorlig skade for Kommissionens beslutningsproces i tilfælde af en udbredelse af de af den pågældende ønskede dokumenter.
- 83 I modsætning til, hvad der er anført i den appellerede doms præmis 80, hvorefter den omhandlede administrative procedure fortjener en styrket beskyttelse, bør forpligtelsen til at foretage en restriktiv fortolkning af undtagelsen i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001 imidlertid veje tungere, således som Retten selv med rette bemærkede i den appellerede doms præmis 63. En simpel henvisning til en risiko for negative indvirkninger i forbindelse med aktindsigt i interne dokumenter og muligheden for, at interesser kan påvirke proceduren, er således ikke tilstrækkeligt til at godtgøre, at udbredelsen af de nævnte dokumenter ville være til alvorlig skade for den pågældende institutions beslutningsproces.
- 84 Hertil kommer, at selv om det ifølge anden betragtning til forordning nr. 1367/2006 er nødvendigt at give offentligheden reelle muligheder for at deltage i beslutningsprocessen på miljøområdet for derved at fremme ansvarlighed og gennemsigtighed i beslutningsprocessen, kræver forordningen ikke – i modsætning til, hvad Retten anførte i den appellerede doms præmis 81 – at Kommissionen undersøger eller forholder sig til den offentlige holdning efter en udbredelse af dokumenter, som indeholder miljøoplysninger, og som vedrører en verserende administrativ procedure, eller afslører, hvilke drøftelser der er blevet ført i Kommissionen. Under disse omstændigheder kan en sådan udbredelse ikke anses for at bringe overholdelsen af fristerne i Kommissionens administrative procedurer i fare.
- 85 Det skal endelig bemærkes, at selv om Kommissionens administrative virksomhed ganske vist ikke kræver en lige så vid adgang til aktindsigt som den, der gælder for en EU-institutions lovgivningsvirksomhed, betyder dette imidlertid på ingen måde, at en sådan aktivitet falder uden for anvendelsesområdet for forordning nr. 1049/2001, henset til, at denne forordning i henhold til dens artikel 2, stk. 3, finder anvendelse på alle dokumenter, som en institution er i besiddelse af, dvs. dokumenter, som den har udarbejdet eller modtaget, inden for alle Unionens aktivitetsområder (jf. i denne retning dom af 21.7.2011, Sverige mod MyTravel og Kommissionen, C-506/08 P, EU:C:2011:496, præmis 87 og 88 og den deri nævnte retspraksis).
- 86 Under hensyn til ovenstående betragtninger må det fastslås, at Retten begik en retlig fejl ved ikke at fortolke denne forordnings artikel 4, stk. 3, første afsnit, restriktivt, således som det kræves i henhold til artikel 6, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 1367/2006.
- 87 Følgelig skal den appellerede dom ophæves, idet det første appelanbringendes første led må anses for begrundet, uden at det er nødvendigt at tage stilling til andet led af dette appelanbringende.

Om følgerne af ophævelsen af den appellerede dom

- 88 I henhold til artikel 61, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol kan Domstolen, hvis den ophæver den af Retten truffede afgørelse, enten hjemvise den til Retten til afgørelse eller selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse.
- 89 I den foreliggende sag træffer Domstolen endelig afgørelse i sagen, der er moden til påkendelse.
- 90 Til støtte for sin påstand om annullation har Saint-Gobain fremført to anbringender, hvoraf det første vedrører tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra d), nr. iii), og artikel 6, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 1367/2006.

- 91 Som anført i nærværende doms præmis 25-28 fandt Kommissionen i den omtvistede afgørelse, at en fuldstændig meddelelse af de omhandlede oplysninger ville give offentligheden, og især de berørte virksomheder, mulighed for at rejse spørgsmål eller fremsætte kritik i forhold til de oplysninger, som medlemsstaterne havde fremlagt, hvilket risikerede at påvirke beslutningsprocessen for både Kommissionen og i medlemsstaterne. Denne påvirkning risikerede for sit vedkommende at forsinke denne beslutningsproces betydeligt og at skade dialogen mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Kommissionen fandt det endvidere relevant, at den endnu ikke havde vedtaget en afgørelse om de pågældende oplysninger, og at en afgørelse inden for fristen var ventet. Denne institution har tilføjet, at det i det foreliggende tilfælde vejer tungere at sikre, at den pågældende afgørelse blev truffet uden nogen udefrakommende påvirkninger, og at et klima præget af tillid mellem Kommissionen og de tyske myndigheder blev bevaret.
- 92 Henset til de begrundelser, der fremgår af nærværende doms præmis 75-81, kan sådanne hensyn imidlertid ikke tjene til at godtgøre, at udbredelsen af miljøoplysningerne ville have været til alvorlig skade for Kommissionens beslutningsproces som omhandlet i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 1367/2006.
- 93 Følgelig skal det første annullationsanbringende tiltrædes, og den omtvistede afgørelse annulleres, uden at det er fornødent at undersøge det andet anbringende i denne sag.

Sagsomkostninger

- 94 I henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 1, der i medfør af dette reglements artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 95 Da Kommissionen har tabt sagen, og da Saint-Gobain har nedlagt påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, bør det pålægges Kommissionen at betale de omkostninger, der er afholdt af Saint-Gobain såvel ved første instans som under appelsagen.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Femte Afdeling):

- 1) **Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 11. december 2014, Saint-Gobain Glass Deutschland mod Kommissionen (T-476/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2014:1059), ophæves.**
- 2) **Kommissionens afgørelse af 17. januar 2013 om afslag på fuld aktindsigt i den liste, som Forbundsrepublikken Tyskland har fremsendt til Europa-Kommissionen inden for rammerne af proceduren i artikel 15, stk. 1, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011, der fastlægger midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EE, for så vidt som denne oversigt indeholder oplysninger om visse af Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH's anlæg på tysk område, hvilke oplysninger vedrører foreløbige tildelinger samt aktiviteter og kapacitetsniveauer med hensyn til emissioner af kuldioxid (CO₂) i årene 2005 til 2010, anlæggenes effektivitet og de årlige emissionskvoter tildelt foreløbigt for perioden fra 2013 til 2020, annulleres.**
- 3) **Kommissionen betaler de omkostninger, der afholdt af Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH såvel i første instans som i appelsagen.**

Underskrifter